

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de ærede Ordførere for den ret villige Modtagelse, som det foreliggende Lovforslag har faaet.

Jeg skal over for en Bemærkning af det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen om, om det ikke var forkert af Ministeriet og af mig ikke i Tide at advare Landmændene imod at fortsætte med Grundforbedringsarbejder, naar der ikke var Penge nok i den vedtagne Bevilling til Arbejdets Fortsættelse, sige, at jeg har, saa snart Ministeriet blev bekendt med, at der var indkommet og godkendt saa mange Andragender, at Beløbet var opbrugt, den 4. April 1934 udsendt et Cirkulære, der siger, at

„man undlader ikke herved at meddele Udvalgene, at de til Grundforbedring ved Lov Nr. 106 af 31. Marts 1933 bevilgede 10 Mill. Kr. nu er opbrugt, og at Ministeriet derfor ikke kan meddele flere Laanetilsagn, før nye Midler er stillet til Raadighed“.

Jeg synes, enhver deraf maa være fuldkommen klar over, at saa har de selv Ansvaret for det, naar de paabegynder Arbejdet, og maa selv skønne over, om der kan tænkes at blive Midler til det eller ikke. Naar jeg ikke har udtrykt mig mere kategorisk og udtalt noget om, at man maatte absolut standse o. lign., saa er det selvfølgelig ud fra den Betragtning, at jeg havde ikke — jeg kan godt sige i min vildeste Fantasi — tænkt mig, at Lovforslaget vilde blive afvist her i Rigsdagen efter den Velvilje, det havde mødt indtil den Tid. Men jeg har alligevel, skønt jeg personlig var overbevist om, at Forslaget vilde blive vedtaget, udsendt dette Cirkulære allerede paa dette tidlige Tidspunkt.

Jeg haaber, at den Velvilje, man har udtalt her i Salen ved første Behandling, skal give sig Udslag i Handling, i hurtig Gennemførelse af Lovforslaget, saaledes at det Arbejde, der er i Gang nu i Efteraaret, eller som eventuelt vil komme i Gang, ikke bliver standset, saa der slaas alt for meget i Stykker for de paagældende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Marinus Sørensen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1935 til 31. Marts 1936.

Forhandlingerne genoptoges.

Clausager: Naar man følger denne Finanslovdebat og hører, hvad Regeringen og dens Folk har at sige om Tidens mest alvorlige Spørgsmaal, Erhvervslivets Vanskeligheder og den deraf følgende Arbejdsløshed, saa kan man somme Tider komme til at lade Tanken gaa lidt tilbage og se, hvordan det forholdt sig dengang. I 1929, da den nuværende Regerings Medlemmer var i Opposition, havde Talen unægtelig en noget anden Tone; man øvede en uhyre stærk Kritik af Venstres Regering, man talte om Krise dengang. Der var maaske nogle Vanskeligheder, som der ofte er, men det var da ikke nær i den Forstand, som vi nu har det. Man kritiserede stærkt; den daværende Opposition, den nuværende Regering vidste udmærket Vej ud af den saakaldte Krise dengang; man havde Midler til Rede, man sparede ikke paa Selvros, man optraadte ikke saa lidt overmodigt. Vi husker ogsaa, dengang Regeringsskiftet kom, at man svang sig op til at tale om „den signede Dag“, der nu skulde oprinde. Man talte dengang om, at den Regering, der ikke kunde afskaffe Arbejdsløsheden, burde ikke sidde een Dag længere. Og hvordan er det saa nu med de Folk, der dengang var i Opposition, og som nu er kommet til Styret? Ja, jeg tør jo nok sige med et mildt Udtryk, at de har faaet Stemmen lagt om; det er knapt de samme Toner, der lyder; man er meget mere tam nu end dengang; man er undskyldende og forklarende over for Spørgsmaalet, hvorfor man ikke har løst den nuværende Tids store